

pečega olepšavanja oni, ki opisuje divne kraje po naši Gorenjski. Zapiše naj samo to, kar vidi navađen opazovavec, pa bo gotovo zadosti!

Na tak način si bova s čitateljem ogledala biser, ki je do zadnjega časa ležal zakopan in skrit v nedostopnem skalovju — obiskala bova Vintgar in se bova ozrla nekoliko tudi po njegovi okolici.

Od Bleda do Suma.

Ako se napotiš z Bleda proti Vintgarju, tedaj je najbližja pot skozi vas Zasip. Prva zanimivost na tej poti je cerkva sv. Katarine, mimo katere te vodi kamenit kolovoz. Tu je vredno malo odpočiti se in se naužiti lepega razgleda.

Okolica, ki se vidi odtod, ima značaj posebne tihote in miru. Vse je prazno nakrog, in če je sploh videti kaj živega, nahaja se gotovo daleč, ali na oddaljenem zaspiskem polju, ali pa šele na nasprotnem bregu Save. Pod sv. Katarino teče namreč dolinska Sava po globoko izorani strugi, kakor bi se hotela prikriti človeškim očem. Njeni strmi, skoro navpični bregovi so zarasteni z gostim lesom, da se vidi reka še bolj skrita, in vse to daje okolici izredno tih značaj. Sv. Katarina se le malo dviga nad ravnino; gledavec vidi odtod sicer lep kos gorenjske ravnine, vendar se na nasprotnem savskem bregu ležeče vasi skrivajo gledavčevim očem, ker njegovo stališče ni posebno visoko. Imenovane vasi so vse zakrite z drevjem, vidijo se le nekatere cerkvice, sicer pa oko ne opazi po celi ravnini od Breznice do Begunj nič drugega kakor polja in gozde. Vsa ravnina se ti zdi prazna, zapuščena in izmrla.

Za to planjavo se pa dvigajo kakor visok in prostran zid Karavanke. Od cerkve sv. Ka-

Sv. Katarina nad Zasipom.

tarine se lahko lepo pregleda orjaško pogorje Karavank od temelja do vrha. V

različnih višavah imajo te gore povsem različno podobo. Zlasti na Stolu se vidi to menjavanje prav krasno. Kakor nadstropja se vrsté na Stolu od vznožja do vrhunca pašniki, gozdi, senožeti, drče, meline in na vrhu planinski pašniki. Večkrat je pa vrhunec Stola celó odet v bele ali sive oblake.

Proti jugovshodu vidiš od sv. Katarine, kako se izgublja ravnina v daljavi, kako postaja bolj in bolj višnjeva in se naposled preliva v modro nebo. — Krog in krog je mir in tihota, sliši se le enakomerno šumenje Save globoko doli v strugi.

Cerkva sv. Katarine je obdana s starim, razpadajočim obzidjem; obiskovavec se tu domisli, kako so se morali naši očetje velikokrat ob cerkvah za takimi zidovi braniti silnim Turkom. Morebiti so se tudi tukaj? — S to cerkvijo je v zvezi zanimiv dogodek, ki se je godil okrog l. 1860. Ako obstojiš ob glavnem vhodu lope in se obrneš proti cerkvenim vratom, opaziš, da je prav pred teboj, na notranji strani praga tlak iz-